

τῷ Τεμισβαρίε, Δανάβεώς τε καὶ Ἐρδελιε. Ἐπειτα οἱ Βλάχοι μιχθέντες μετὰ τῶν Σλαβῶνων, ἤρχησαν νὰ ὀνομάξουν ἑαυτοὺς Σλαβωνο - Βλάχος, καὶ Βλαχο-Σλαβῶνες.

Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτῶν τῶν δύο τόπων τῆς Βλαχίας, Μολδαβίας καὶ Καραβλαχίας, τὰ ἀφίνω, ἀφ' ἐνὸς μέρους μὲν, διότι τὰ πράγματα αὐτῶν δὲν ἀποτείνονται εἰς τὸν σκοπὸν μας, ἀπ' ἄλλου δὲ, ὡς παραπονεῖται καὶ ὁ Σμεϊτζέλιος, ὅτι δὲν εἶναι οἱ περιγράψαντες τὰς πράξεις αὐτῶν Συγγραφεῖς. Ἡ τωρινὴ τρις ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τέρκων κατάσσεις εἶναι δεικνύουσα. Χάιρονται κάποιαν ἐλευθερίαν κατὰ τῆτο, ὅτι ἔχον τὴν ἰδίαν τῶν Ἡγεμόνων καὶ Ἐξουσιασῶν *).

*) Μὲ τὰς θυσίας τῷ Ρωσικῷ Κράτει διὰ τῆς Συνθήκης τῷ Καϊναρτζικίε μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀπὸ 1774, ἡ Βλαχία καὶ ἡ Μολδαβία ἔλαβον τὴν προσασίαν τε, διὰ δὲ τῆς Συνθήκης τῆς Ἀδριανοπόλεως 1829 ἀνύψωσιν καὶ γερέωσιν τῶν Δικαιω-